

Покликали Гуса на прилюдний допит. Показали йому книги і питають:

— Признаєш ці книги за свої?

Гус узяв їх у руки, уважно переглянув, підняв їх у гору і сказав, що це справді його книги; але як йому доведуть, що він написав щось неправдивого, або помиляється в чому, то він готовий поправити помилки.

Тоді почали читати з його книг, але читали таке, чого в них не було написано. Гус почав доводити, що він такого не говорив, у чому його винуватять, але усі загукали на нього:

— Покинь свої викрути; кажи просто: так, чи ні?

Гус зачав говорити, що такої, як він, думки і Отці церкви.

— Покинь Отців, — кричали, — їм тут немає чого робити!

Бачучи, що не дають говорити, Гус замовк.

— А, ти мовчиш, — ну, то, значить, віриш у свою єретицьку науку!

Допитували оттак Гуса ще двічі. За третім разом на засіданні був і імператор. Гусові, як і перше, не давали доладу оповідати. Собор вже наперед порішив, що з Гусом зробити. Але імператорові стидно було, що він зламав своє слово, давши обіцянку не чіпати Гуса. Нарешті він і члени собора згодилися дарувати йому життя, коли він зречеться всього того, що писав і говорив, і признає себе покірним сином католицької церкви. Але Гус на те одказав:

— Я прийшов сюди на те, щоб собор довів мені, де і в чому я помиляюся; нехай мені покажуть і доведуть, але нехай не примушують зрікатися того, чого я ніколи не говорив.

Коли на нього знову накинулися і зачали йому дорікати, він їм одповів:

— Я стою перед Божим судом. Він мене розсудить і воздасть кожному, хто чого заслужив.

Суд на тому скінчився, і Гуса знову повели у тюрму. Він уже знав, яка його доля чекає, і почав збирати ся у Божу путь. Та чим ближче він був до смерті, тим твердіший і спокійніший він ставав.

6 липня (іюля) року 1415 було останнє засідання Константицького собору в соборній церкві. На засіданні був і Сигизмунд. Після служби увели Гуса і поставили на підвищенню посеред церкви. Гус впав навколішки і молив ся.

Потім почали читати протокол того, в чому він винен. Тут було прописане таке, що й купи не держало ся. В одному місці стояло: "Гус учить, що Божество не в трьох, а в чотирьох особах, і що четверта особа — він сам".